

ऊरु

रुद्रां गौरवाद्गुरु यावधोगैः शिरादिभिः ॥
पूरयन् सक्थिजहोरोदीषो मेदोबलोत्कटः ।
अविधेयं परिस्यन्दं जनयत्पवित्रकम् ॥
महासरति गम्भीरे पूर्येऽन्वु स्तिमितं यथा ।
तिष्ठति स्थिरमन्तोभ्यं तददूरगतः कफः ॥
गौरवायाससङ्कोचदा ह्रस्वकुम्भिकमग्नैः ।
भेदम्कुर्यादोदैश्च युक्तो देहं निहन्त्यन् ॥
गुरुः श्लेष्मासमेदको वातपित्तोऽभिभूय तु ।
स्तम्भयेत् स्वेयं श्लेष्माभ्यामूरुस्तम्भस्ततो मतः ॥

पूर्वरूपाणि यथा ॥

“प्रायुषं ध्याननिद्रातिस्तिम्बानोचकञ्चराः ।
रोमहर्षश्च कर्द्विश्च जहोऽब्जैः सदनन्तथा” ॥
अन्यदेवैव प्रागुक्तम् ॥ *

चिकित्सा-यथा ॥

“तस्य न स्नेहनं कार्यं न वस्तिर्न विरेचनम् ।
न चैव वमनं यस्मात्तन्निबोधत कारणम् ॥
उदये श्लेष्मागो नित्यं स्नेहनं वस्तिर्कर्म च ।
तत्स्थस्योदरणे चैव न समर्थं विशोधनम् ॥
श्लेष्माग्नानगतः श्लेष्मा पित्तञ्च वमनात्सुखम् ।
हर्तुमांशयस्यो च संसनाचातुर्भावपि ॥
पक्षाशयस्याः सर्वेऽपि वस्तिर्भूमौ निर्जयात् ।
शक्वा न त्वाममेदोभ्यां स्तब्धा जहोऽरसंस्थिताः ॥
वातस्थाने हितं श्लेष्मात्तयोस्तम्भाच्च तद्गताः ।
न शक्वाः सुखमुदत्तं जलं निद्रादिव स्थलात् ॥
तस्य संशमनं कुर्यात् क्षपणं शोधनन्तथा ।
आधिकादामकफयोर्विषपेक्षः सदा भिषक् ॥
सदा रूक्षोपचाराय यवश्यामाककोदवान् ।
शार्करावगैर्दद्याज्जलतैलोपसाधितैः ॥
सुनिघ्नगुणनिष्कारकैश्चैव भवधपल्लवैः ।
वायसीवान्गुर्गैरन्यैस्तैश्चैव कुलकादिभिः ॥
क्षारादिप्रयोगैश्च हरीतक्यास्तैर्वै च ।
मधूदकस्य पिप्पल्या ऊरुस्तम्भविनाशनाः ॥
समञ्जा शास्त्राणी विष्णं मधुना सह नापिबेत् ।
तथा योवैद्यकोदीचदेवदारुनतान्यपि ॥
चन्दनं धातकीकुष्ठं तालाशं नलदन्तथा ।
मुस्तं हरीतकी लोभ्रं पद्मकं तिक्तराहिणी ॥
देवदारु हरिद्रे दे वचा कटुकरोहिणी ।
पिप्पली पिप्पलीमूलं सरलं देवदारु च ॥
चयं चित्रकमूलानि देवदारु हरीतकी ।
भस्मातकं समुला च पिप्पली पञ्च तान् पिबेत् ॥
सत्त्वोद्गानर्जसोकोक्तान् कल्कानुरूपहापहान्” ॥
“सूक्ष्मतिविषां कुष्ठं चित्रकं कटुरोहिणीम् ।
पूर्ववदा पिबेत्तदेव शान्तिस्थितमथापि वा ॥
सर्वस्त्रीरोगतिविषां मुस्तं तेजोवतीं वचाम् ।
मुराकं चित्रकं कुष्ठं पाठां कटुकरोहिणीम् ।
जेह्येभधुना घृणे सत्त्वोद्गं वा जलजुतम्” ॥
“अपतर्पणञ्च स्यादोषः सन्तर्पयेत्तु तम् ।
मृषा जाफलजैर्मांसैः पुराणैश्चैव शालिभिः ॥
रुद्राणां दातकोपश्चित्राणां शार्पिर्पूर्वकः ।
संक्षेपेदकमस्तु च कार्यं वातामयापहः” ॥
“कुष्ठं श्रीवैद्यकोदीचं सरलं दामकेशरम् ।
अजगत्याश्वगन्धा च तैलैः सार्धं पचेत् ॥

ऊर्जः

सत्त्वोद्गं माचया तच्चापूरुस्तम्भादितः पिबेत्” ॥

इति कुष्ठार्चं तैलम् ॥ *

“पलाभ्यां पिप्पलीमूलनागरादयकटुरः ।

तैलप्रस्थाः समो दध्ना गृह्यस्युर्यहापहः” ॥

इति अयकटुरं तैलम् ॥ *

“इत्यभ्यन्तरमुद्दिष्टमूरुस्तम्भस्य भेषजम् ।

श्लेष्माग्नः क्षपणत्वन्वादाहं शृणु चिकित्सितम् ॥

वल्मीकमृत्तिकां मूलं करञ्जात् सफलत्वचम् ।

इयकानां ततश्चूयैः कुर्यादुत्सादनं भृशम् ॥

मूलैर्वाप्यश्वगन्धाया मूलैरकस्य वा भिषक् ।

पिचुमर्दस्य वा मूलैरथवा देवदारुणः ॥

क्षौद्रसर्षपवल्मीकमृत्तिकासंयुतैर्भिषक् ।

गाढमुत्सादनं कुर्याद्गुरुस्तम्भे प्रलेपनम्” ॥

“श्लोनाकं खदिरं विष्णं उहह्यौ सरलासनौ ।

अमिश्रश्चाङ्गुलीशिशुमुश्चदंष्ट्रसुरसार्जकान् ॥

तर्कारीं नक्तमालञ्च जलेनोत्काशयेत् सचयेत् ।

प्रलेपो मूत्रपिष्टैर्वाप्यूरुस्तम्भनिवारणः ॥

कफक्षयार्थं व्यायामेनैव शक्ये चोत्तुहजेत् ।

स्थलान्याक्रामयेत् कल्यं शर्कराः सिकतास्तथा ॥

प्रतारयेत् प्रतिष्ठोतो नदीं शीतजलां शिवाम् ।

सरश्च विमलं शीतं स्थिरतोयं पुनः पुनः ॥

तथा विशुद्धेऽस्य कफे शान्तिमूरुग्रहो व्रजेत् ।

श्लेष्माग्नः क्षपणं यस्यान्न च मासतकोपनम् ॥

तत् सर्वं सर्वदा कार्यमूरुस्तम्भस्य भेषजम् ।

शरीरं बलमपिञ्च कार्येषा रक्षता क्रिया” ॥

इति चरके चिकित्सास्थाने २७ अध्यायः ॥ *

“निष्कत्रयं शुद्धसूतं निष्कदादशगन्धकम् ।

गुग्गावीजञ्च षण्णिकं निम्बवीजं जया तथा ॥

प्रत्येकं निष्कमात्रान्तु निष्कं जैपालवीजकम् ।

जया जम्बीरधुत्तूरकाकामाचोद्वैर्दिनम् ॥

भाविद्यत्वा वटीं कृत्वा दद्याद्गुग्गाचतुष्टयम् ।

गुग्गाभद्रसो नाम हिङ्गुसैन्धवसंयुतः ॥

शमयत्यूर्ध्वगं दुःखमूरुस्तम्भं सुदारुणम्” ॥

इति गुग्गाभद्रो रसः ॥ इति वैद्यकरसेन्द्रसार-

संग्रहे ऊरुस्तम्भाधिकारः ॥ *

ऊरुस्तम्भा, स्त्री, (ऊरुस्तम्भ इव व्याकृतिर्यस्याः ।)

कदलीवृक्षः । इति राजनिघण्टुः ॥ (कदलीशब्दे-

ऽस्या गुणादयो व्याख्येयाः)

ऊर्ज, क जीवने । बले । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(चुरां-परं-अकं-सेट्) दीर्घादिः । क ऊर्जयति

जनो जीवति बली स्यादेवार्थः । इति दुर्गादासः ॥

ऊर्ज, स्त्री, (उज्ज्यते जीयतेऽनेत । ऊर्ज + घञ्)

जलम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते ।

४ । २४ । ३८ ॥

“नम ऊर्ज इषे यस्याः प्रतये यश्चेतसे ।

वृत्तिदाय च जीवानां नमः सर्व्वरसात्मने” ॥

ऊर्जः, पुं, (ऊर्जयति उत्साहयति जिगीषून् इति ।

ऊर्ज + णिच् + णञ् ।) कार्तिकमासः । उत्-

साहः । बलम् । (यथा, ऋग्वेदे । १ । २६ । १ ।

“वसिष्ठा हि मिहेध वस्त्राण्यूर्जां पते” ॥ “ऊर्जां

बलपराक्रमादीनाम्” इति भाष्यम् ।) प्राणनम् ।

इति मेदिनी । (वीर्यम् । यथा, मनुः । २।५५ ।

ऊर्णा

“पूजितं ह्यश्वनं नित्यं बलमूर्जश्च यच्छति” ॥

“यस्मात् पूजितमन्नं सामर्थ्यं वीर्यं च ददाति” ॥

इति कुल्लुकभट्टः ॥ कार्तिकमाससंवत्सरः ॥

(स्वारोचिषस्य मनोः पुत्रभेदः । यथा हरिवंशे

७।१४ ।

“प्रथितश्च नभस्यश्च नभ ऊर्जस्तथैव च ।

स्वारोचिषस्य पुत्रास्ते मनोस्ताव महात्मनः” ॥

स्त्री, हिरण्यगर्भकन्या । यथा, हरिवंशे ७।१७ ।

“हिरण्यगर्भस्य सुता ऊर्जा नाम मुतेजसः” ॥

ऊर्जस्वलाः, त्रि, (अतिशयितः ऊर्जा बलं अस्या-

स्तीति । ऊर्जस् + ज्योत्स्नातमिसेति वलच् ।)

अतिशयबलवान् । इत्यमरः ॥ (“ऊर्जस्वलां हस्ति-

तुरङ्गमेतत्” । इति भट्टिः । ३ । ५५ । “भोक्ता-

मूर्जस्वलात्तदेहम्” । इति रघुः । २ । ५० ॥

ऊर्जस्वि, [न] स्त्री, (ऊर्जस् + विनि ।) अलङ्कार-

विशेषः । तस्य लक्षणम् । साहङ्कारवत्त्वभिधा-

नम् । तथा चोक्तम् । ऊर्जस्वि लङ्काहङ्कारम् ।

तस्योदाहरणं यथा । “प्रबलमगुरुं भरास-

हिष्णुं जगमसमानमूर्जितम् विवर्ध् । कृतवस-

तिमिवार्णवोपकण्ठे स्थिरमतुलोन्नतिमृदुतुभे-

धम्” ॥ इति भट्टिः ॥

ऊर्जस्वी, [न] त्रि, (अतिशयितं उर्जा बलमस्या-

स्तीति + ऊर्जस् + विनि ।) अतिशयबलवान् ।

इत्यमरः ॥ (यथा, भारते ।)

“अन्नमूर्जस्कारं लोके दत्त्वोर्जस्वी भवेन्नरः” ॥

ऊर्णनाभः, पुं, (ऊर्णं तन्तुर्नाभौ यस्य । यदा मृदु-

त्वाद्गुणं नाभिर्यस्य । नाभेरुपसङ्ख्यानमित्यच् ।

छयापोरिति ६।३।३३ । ऋक्सः ।) कीटविशेषः ।

माकड्सा इति भाषा । तत्पर्यायः । लूता २

तन्तुवायः ३ मर्कटकः ४ । इत्यमरः ।

(यथाह उज्ज्वलदत्तः । ५ । ४७ ।

“नाचारेण विना स्फटिरूगैर्नाभेरपीक्ष्यते ।

नच निःसाधनः कर्ता कश्चित् खजति किञ्चन” ॥

यत्र ऊर्णनाभिरिति चिन्त्यम् ।) (स्नानमस्यातो

धृतराष्ट्रपुत्रभेदः । यथा, महाभारते । १ । ६७ । ६७ ।

“ऊर्णनाभः सुनाभश्च तथा नन्दोपनन्दकौ” ।

स्नानमस्यातो दैत्यभेदः । यथा, हरिवंशे । १।२६ ।

“सूक्ष्माश्चैव निचन्द्रश्च ऊर्णनाभो महागिरिः” ॥

ऊर्णनाभिः, पुं, (ऊर्णावत् नाभौ यस्य ।) मर्कटकः ।

इति शब्दरत्नावली ।

(यथा, भागवते । २ । ५ । ५ ।

“आत्मशक्तिमवदध्य ऊर्णनाभिरिवात्मनः” ॥)

ऊर्णा, स्त्री, (ऊर्णाति । ऊर्ण + “ऊर्णाते ङः” । ५।४७ ।

इति उणादिसूत्रेण ङः । हित्वात् टिणोपः ।)

मेधादिजोम । पसम् इति भाषाभू । वीरन्तरावर्त्तः ।

इत्यमरः । स तु भूदयमध्ये मृगालतन्तुसूक्ष्मः

शुभायत एकः प्रशस्तावर्त्ता महापुरुषलक्षणम्

चक्रवर्त्तादीनां महायोगिनाश्च भवति । इति

भरतः । (चित्ररथपत्नी । यथा, भागवते । ५ ।

१५।१२ । “चित्ररथादूर्णायां सन्नाहजनिष्” ॥)

ऊर्णायुः, पुं, (ऊर्णा अस्यास्तीति । ऊर्णा युस् ।)

मेषजोमकम्वलः । मेषः । इत्यमरः ॥ ऊर्णनाभः ।